

[Henning Rasmussen]

ge og andre må lade det falde. Hvordan i alverdens riger og lande skal den enkelte kommune vide, om den gør noget forkert eller den gør noget rigtigt, når den er én ud af 277 kommuner eller én ud af 14 amtskommuner?

I øvrigt er det et faktum, at skal sådanne ting gennemføres, skal der lov til engang efter den 1. oktober, så jeg vil egentlig tro, at kommunerne kan tage det ganske roligt.

Dræbye (RV):

Jeg skal indledningsvis sige, at det ikke er ukendt fra tidligere debatter her i folketingssalen, at det er det radikale venstres principielle opfattelse, at de pågældende pensionistgrupper ikke skal betale skat.

Dernæst synes jeg også, det kan være rigtigt at gøre opmærksom på, at de to lovforslag, som vi behandler i dag, uændret er i overensstemmelse med det forlig, der blev indgået imellem det radikale venstre og regeringen før folketingets sommerferie.

Jeg har ved tidligere lejligheder ved behandlingen af forslagene mere udførligt redegjort for, hvorfor vi mente, at det kompromis, der blev indgået mellem det radikale venstre og regeringen, var en fornuftig løsning på de problemer, man stod over for. Jeg skal bare kort resumere, at vi for det første fik gennemført en meget betydelig lempelse af regeringens oprindelige forslag ved en fordeling over to år og en reduktion derudover; at vi derved bl. a. sikrede, at kommunerne får plads til at gennemføre anlægsaktiviteter i et væsentlig større omfang, end de har gjort tidligere. For det tredje, at vi fik gennemført en ændring af udligningssystemet i forhold til det oprindelige forslag, som indebar, at de fattigste kommuner fortrinsvis i Midt- og Vestjylland fik særlige tilskud, som bragte deres skattegrundlag op på et rimeligt niveau, og at vi på den baggrund måtte kunne konstatere, at kommunerne kunne gennemføre en budgetlægning uden skatteforhøjelser og med en realvækst, der ville være omtrent nul, det vil sige en samlet beskæftigelse i kommunerne, som var uændret imellem 1983 og 1984. Det er i øvrigt oplysninger, som senere er blevet bekræftet i den gennemgang af konsekvenserne af aftalen, som er foretaget i kommunaludvalget.

Socialdemokratiet har stillet et par ændringsforslag, som vi skal stemme om i dag, og jeg skal først om ændringsforslaget vedrørende udligning sige, at det med hensyn til problemet vedrørende de fattigste kommuner jo griber tingene an på i princippet samme måde, som det forlig, vi har indgået med regeringen, gør det. Den tekniske vej er en anden, men hensigten og konsekvenserne er så nogenlunde de samme.

Dernæst skal jeg give den oplysning, som jo nok er undgået i hvert fald en dels opmærksomhed, nemlig at der ikke i det socialdemokratiske ændringsforslag er tale om, at hovedstadsområdet begunstiges i forhold til det foreliggende lovforslag, tværtimod. Hovedstadsrådets kommuner vil få en meget lille forøgelse af det samlede skattetryk, men dog en lille forøgelse som følge af det socialdemokratiske ændringsforslag. Dette uanset at socialdemokratiet beskæftiger sig med en pris- og lønreguleringsmekanisme.

Vores opfattelse af det er, at man nok i første omgang i højere grad burde se på stedtillægssystemet end begynde at kompensere for det ved hjælp af det kommunale udligningssystem.

Socialdemokratiet har jo også stillet ændringsforslag om bloktilskuddenes størrelse, og det vil være fremgået af det foregående, at vi ikke kan støtte det, men jeg synes alligevel, der er grund til at sige tak både til hr. Henning Rasmussen og hr. Svend Auken, fordi de meget omhyggeligt her i dag undgik at sige, at de ville føre bloktilskuddene tilbage, når loven er vedtaget. I det nye socialdemokratiske sprog, som man jo betjener sig af bl. a. i det socialdemokratiske økonomiske oplæg, betyder dette, at man siger, at man ikke fører det tilbage, jo i realiteten, at man giver tilslutning til indgrebet.

Jeg kan gøre opmærksom på, at socialdemokratiet nu i dag anvender samme sprog i forhold til dyrtidsreguleringen, hvor man jo også hidsede sig meget op fra denne talerstol, da det blev vedtaget, men hvor man i det nye sprog i oplægget om den økonomiske politik konstaterer, at denne ændring er kommet for at blive.

På en måde er det ikke så overraskende, at socialdemokratiet har indtaget det standpunkt, for den socialdemokratiske regering foreslog i august 1982 bloktilskudsreduktioner for 1983 og 1984 på i alt 4 mia kr., og